

Publicerad 31 oktober 2008 kl. 04:00

- TEXTFÖRSTORINGEN
SPONSRAS AV: smarteyes
- Tipsa en vän
- Skriv ut

Den inre resan till att komma hem

Ingenting har någonsin kunnat hindra Ludmila Pawlowska från att uttrycka sig konstnärligt. Ingenting, förutom en stor sorg. Men det var också konsten som fick henne att fortsätta, efter sorgearbetet.

Bildmaterial

Ludmila Pawlowska har rest långt – både geografiskt och själsligt. Anna Söderquist

Ett fyrtiotal konstverk av Ludmila Pawlowska ställs ut hos Galleri Tapper-Popermajer den 1 november - 21 december. I förgrunden syns skulpturen ”Sökande”. I bakgrunden målningen ”Inre resa”. Tillsammans med gallerist Hans Tapper diskuterar konstnären verkens placering inför den förestående vernissagen. Anna Söderquist

---

TECKOMATORP. Ludmila Pawlowska var knappt en handfull år fyllda då hon, som liten flicka i Kazakstan, bestämde sig för att ägna sitt liv åt konsten. Så även om hon beskriver livet som en lång vandring, ett långt sökande, så har hon åtminstone aldrig behövt fundera över vad hon ska bli när hon blir stor.

Under uppväxten i storstaden Karaganda mötte hon hela tiden en diger mångfald – olika språk, olika sätt att tänka, olika uttrycksformer. Kulturlivet blomstrade, musiken och konsten fanns överallt. Detta är en av faktorerna till hennes styrka, menar hon själv. Precis som det bestämda sinnelaget.

– Mina föräldrar var inte konstnärligt lagda. Jag var bara fyra år när jag sökte min första kurs för skapande och sex år när jag sökte en konstskola. Jag hade ett så stort behov av att uttrycka mig konstnärligt!

En av hennes många konstlärare förstod tidigt att Ludmila Pawlowska hade det där alldeles speciella som krävs för att nå framgång. När flickan från Karaganda var bara femton år, bar det av till Moskva och högre konstutbildning.

– Jag fick inte för mina föräldrar, de var väldigt negativa till mitt val. Men jag ville satsa allt!

Hon har arbetat som konstlärare, illustratör och andra yrken som i samtliga fall har med konst att göra. Inte så konstigt att hon träffade sin nuvarande make Jan Pawlowski på en konstutställning i Moskva. De bestämde sig så småningom för att flytta till Sverige och hamnade i Tidans utanför Skövde.

Ludmila Pawlowska har rest runt en hel del, inte bara i Sverige, utan även bland annat i Danmark och Norge. Skandinavien. Ljuset och naturen fascinerar. Men framför allt är det här hon hör hemma. Därav namnet på utställningen – ”Made in Scandinavia”, med vernissage den 1 november klockan 12-18 hos Galleri Tapper-Popermajer i Teckomatorp.

– Jag finns här, även om jag har mina rötter någon annanstans. Det känns hemma, men för mig är inte ett hem en fysisk plats, utan snarare ett tillstånd.

Efter en tid i Sverige, längtade hon efter sin mamma, som var kvar i öster. Mamman kom och hälsade på. Men hon hade knappt hunnit vara i dotterns hem alls, förrän hon plötsligt dog. Chocken var total. Lusten att skapa försvann.

– Jag förändrades som människa. Så för att bearbeta sorgen åkte jag tillbaka till Ryssland, till min far, sökte rötterna.

Där, med de rysk-ortodoxa ikonmålningarnas hjälp, fann hon vägen tillbaka till kreativitet. Den konst hon skapade nu hade dock också förändrats. Borta var de rena naturbilderna. Ersatta med bilder som vittnar om meningen med livet.

Hon är här, just nu, och trivs med den hon blivit.

Anna Söderquist *anna.soderquist@hd.se* 0418-49 65 06

